

транствеността си е вече някъде назад? Нима и той подобно на коня не би желал да преодолява с такава скорост и красота друмищата на своята историческа орис, препятствията на своята житейска съдба? Нима и циганинът не вижда в конския бяг символа на едно подчинено благородство, на едно състезание с пространството и с времето?

В този именно смисъл аналозиите с конския бяг не могат да не потънат (разбира се, много завоалирано) в дълбините на циганско-то подсъзнание, не могат да не са симптоматични конструкции на онова, към което винаги се е стремял, жадувал и опитвал да постигне ромът. Защото конският бяг и конската участ са своеобразната „изповед“ и на циганската орис, на ромската съдба.

Какво значи да си по-бърз от вятъра като препускащ кон, ако не това да имаш свободата, мощта, силата, бързината, умението да избягаш от събитийността, която те застрашава или някога е била атрибут на съществуването ти? Това е иносказателен образ на конкуренцията с времето. Точно така, както чаткащите копита са символично-метафорично изражение на метронома на времето, на протичането и разпределянето на историческата и житейската събитийност в пределите на овладяваната и прекосявана пространственост. Нали точно това превърнато, отчуждено представяне на вятъра е всъщност фиксацията на социалния, историческия вятър, от който следва да се спаси, съобразно който трябва да се движи и преодолява движещата се в пространството телесност. Какво значи да оставяш след себе си само следи от копита, ако не да оставяш след себе си само белезите и спомените за характера, естеството, „разкрачката“, скоростта на преодоляване на пространствеността – природната, историческата и социалната.

Има известна разлика между отношенията на ромски деца и деца от други етноси (неромски и особено пък гражданчета) към коня. Неромските деца също харесват, заплеляват се от красотата и силата на коня. Немалко от тях отиват да го погалят и дори да го възседнат. Истинското удоволствие за тях приключва с направата на няколко крачки с покорения кон, върху неговата потна топла кожа, леко и приятелски закачливо потръпваща при допир и потупване.